

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**P.Terentij sex: || quae extant: Comoediae. An= || dria.
Eunuch[us]. Heautontimo= || rumenos. Adelphi. Ecyra. ||
Phormio. || ... [qui]= || b[us] erudita Philippi Mele Brettani
p̃posita est epi || stola ... || ...**

Terentius Afer, Publius

Lipsiae, 1519

De scaenico habitv.

[urn:nbn:de:bsz:31-114211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114211)

¶ Ara duæ erant in scæna diis dedicatæ, dextra. s. & sinistra, dex-
tra Libero patri, sinistra illi deo, in cuius laudem ludi fiebant.

DE SCAENICO HABITU.

¶ Scenicus habitus est indumenti genus quo utebant Scenici, ut al-
ter ab altero dignoscere, Primus. n. Vlysem in scænâ palliatum idu-
cere solebatur, uel quod aliquis infantiâ simularit, uel ob singulare sapien-
tiâ, seu quod Ithace, sicut Locri incolæ palliati fuerunt. Achillis siue
Neoptolemi personæ diademate coronatæ prædibant, quâuis rega-
lia sceptrâ nunquam tenuerint. Comicis senibus candidum uestimentum da-
bat. Adolescentulis discolor attribuit, ut sui ingenii mobilitatem se
se ferret. Serui amictu exiguo prægunt, paupertatis antiquæ gratia, uel
quo expeditiores agerent. Parasiti cum intortis palliis ob collum ueniunt
læto candidus, ætenuoso obsoletus, purpureus diuiti, pauperi phœni-
ceus uestitus dabatur. Militi chlamys purpurea. Puellæ habitus peregrin-
us iudicatur. Leno pallio uarii coloris utitur. Meretrici ob auaritiâ
luteum datur. Luctuosæ personæ sormatis incedebatur, ob scenicam
luxuriâ, sed de uestituum ornatu plura Pollux. Aulæ in scæna humili-
sternebatur, quod pictus ornatus erat ex Attalica regia, Romam usque per-
latus, per quibus Siparia atas posterior accepit. Sciendum etiam Thespim
primum Tragicæ poemata plaustris uexisse, hominibus ora focibus per-
unctis. Sed Roscius Gallus precipue histrio primus parasitos deduxit in
scænâ. Aeschylus uero personæ, palla, cothurni & focci repertor ha-
bitus est.

DE CANTICIS.

¶ Cantica sunt harmoniæ quæ non a poeta sed a musicæ artis peri-
to temperabatur, non iisdem, sed sæpe mutatis modis, ut signifi-
cant quæ tres numeros in Comædiis ponunt. Nomen autem in principio
fabulæ, & scriptoris, & actoris carminibus ad tibias factis pronun-
ciabant, ut disceret ante populum quæ fabulâ acturi Scenici essent.
Cantica in Comædiis tripliciter agebantur, tibiis. s. paribus uel im-
paribus, dextris aut sinistris, uel utrisque. Pares uel impares tibiæ in
usu erant, quod si quando monodio agebantur, unam tibiam infla-
bant, si quando synodio utraq; dextræ uel sinistræ, aut Seranæ tibi-
æ in usu erant. nam dextræ sua grauitate feriem conditionemque
pronunciabant. Sinistræ autem & Seranæ acuminis leuitate io-

cum in eo co-
locos, & gra-

¶ Scæna est
us in umbra
us decantab
est quæ sub
picturæ faci
illac specien
in scæna er
cones, tibi
symphonia

¶ Comædi
gatus neq
to choro, in
sed ne loco
Comædia
ro qui se int
pluribus ad
partis in fab
nita probat
uatus non
suum cantu

¶ In quina
Prothetisim,
fabulæ narra
quædam est fab
lum, uel ex p
Differt autem
exculatur, aut